

MAN Bor på särskilt boende i Trelleborg

Denna man var orolig och vandrade av och an hela dagarna och blev ofta högljudd och emellanåt smått aggressiv.

Han letade efter sin bil och sina bilnycklar och han gav sig inte, trots att vi alltid svarade honom, utan upprepade samma frågor om och om igen. "Var är min bil?" "Var är nycklarna?" Han fick olika svar varje gång, vilket gjorde honom ännu mer frustrerad och orolig och irritationen spred sig på hela avdelningen.

Vi satte oss ner hela personalgruppen och diskuterade kring mannen. Vi gick igenom alla symtom och försökte lära oss vad dessa stod för. Vi hade också en diskussion med vår sjuksköterska.

Mannen blev insatt på smärtlindring, då han på kvällarna hade så ont i sina knän att han knappt kunde gå.

Vi bestämde också att vi skulle svara likadant på hans frågor; att hans bil var på verkstad och att verkstaden har hans bilnycklar.

På detta vis fick han alltid samma svar på sina frågor!

Vid utevistelse undvek vi att promenera vid parkeringen.

Efter 5 månader såg skattningen annorlunda ut och NPI-poängen hade sjunkit. Mannens oro hade avtagit och smärtan i hans knän var borta.

Vi får nu höra av övriga i huset att det blivit mycket lugnare på vår avdelning. Inte bara denna man är lugnare och mår bättre, utan lugnet har smittat av sig både på oss personal och på de övriga hyresgästerna.

